

Právníctví české nového věku jest tak spojeno se jménem Všehrd, že bylo by jen domýšlením, aby právnická fakulta československá stála na Náměstí Všehrdově. Že jest již jedna ulice Všehrdova v Praze nevadí, ježto jednak jest to ulice zastrčená a jménu Všehrdovu příliš velkou čest netvořící, jednak může býti ulice stejného jména docela dobře vedle náměstí, které by mělo pouze dvě budovy: právnickou fakultu a ústřední budovu universitní. Tedy Bezejmenné náměstí? Nikoliv! Náměstí Všehrdovo. dnk.

Rašínův fond; vypsání soutěží. Kuratorium Rašínova fondu vypisuje soutěže Ústředního sdružení slovenského průmyslu v Bratislavě na pojednání o těchto tematech:

1. »Ako sa majú sjednotiť výrobné podmienky medzi Slovenskom a zemiami zamoravskými?«

2. »Racionalizácia verejnej správy, včetně správy finančneje, s cenami po 10.000 Kč.

Kuratorium Rašínova fondu vyhrazuje si udělití těmto cenám věnovaným Ústředním sdružením slovenského průmyslu další přiměřené ceny nebo odměny z vlastních prostředků.

Rukopisy, československým jazykem psané, buďtež podány do konce roku 1931 předsednictvu kuratoria Rašínova fondu v Praze I., Husova tř. č. 20. Jméno autorovo s průkazem o československé státní příslušnosti budiž připojeno ve zvláštní uzavřené obálce. Práce cenou odměněné stanou se majetkem Ústředního sdružení slovenského průmyslu v Bratislavě, Ondrejská ul. 4, jemuž jest vyhrazeno právo uveřejnění je tiskem. Ostatní rukopisy budou na požádání vráceny.

Redakce. Redakční rada pražská konala schůzi dne 14. ledna 1931 v Karolinu za předsednictví doc. dra Klimenta. Zúčastnili se jí kol.: Dr. Edelstein, Dr. Lepař, Dr. Štafl, Dr. Režný, Dr. Basch, Dr. Pošvár, Dr. Kučera, Dr. Reichert, JUC. Karásek, JUC. Mudrová, JUC. Šembera, JUC. Sýkora, JUC. Nejedlík a JUC. Šebor, starosta »Všehrd«. V debatě byly probrány tyto hlavní body: Především rozhodnuto, že sídlem redakční rady bude knihovna v nové budově právnické fakulty, kde umístěny budou i redakční skříně a časopisy. Loučení s Karolinou vzpomínáno bylo rekapitulací radostných i smutných chvil, zde ztrávených. Z denních událostí promluveno o legislativních programech ministerstev, výsledcích sčítání lidu, zákonodárné technice a j. Probrána i běžná literatura. Výzvou předsedovou k zvýšené činnosti v nové budově zakončena byla poslední tato schůze, v Karolinu konaná. Příští schůze 11. února

Redakční rada brněnská konala schůzi dne 17. ledna 1931 v Brně za předsednictví doc. dra Neubauera. Zúčastnili se jí kol.: Dr. Kojecký, Dr. Koukal, Witz, Borkovec, Hromadová, Schenk, Chytil, Dr. Gerlich. V debatě byly probrány tyto hlavní body: Debata o minulém čísle. Jednáno o dalších článcích. Debata o Vědecké ročence práv. fakulty 1930 a rozdělení referátů, a debata o českém překladu Kantovy Kritiky čistého rozumu. Rozmluva o beletrii, zabývající se zjevy právníckými (na př. o Olbrachtově knize: Zamřížované zrcadlo, romány Wassermannovy a pod.) a o potřebě reagovati na ně z právníckých kruhů.

Redakční rada bratislavská konala svoju schůzku dňa 12. I. 1931 za predsedníctva dra L'. Knappka. Zúčastnili sa jej Dr. Ďurčanský, Dr. J. Horák, JUC. St. Kohout, JUC. J. Podhorányi a Dr. J. Přenosil. Debatovalo sa o otázkach a námetoch, týkajúcich sa príspevkov do budúcich čísiel. Do konca bežného škol. roku má už miestna redakcia zaistených niekoľko zaujímavých pojednaní z oboru práva ústavného, medzinárodného, československého, cirkevného i občian-

ského. Príspevky pre toto (6.) číslo »Všehrdu« boly p. prof. dr. Rauscherovi predložené k schváleniu dodatočne. — Budúca schôdza redakčnej rady bratislavskej bude dňa 12. februára 1931 o ½ 19. hod. v seminári práva stredoevropského. Všetci interesi (i nečlenovia) sú srdečne vítaní.

L i t e r a t u r a

Dr. Karel Engliš: Problémy hospodářské teleologie. (Odpověď prof. dru J. Loevensteinovi). Brno 1930. Sbíрка spisů právnických a národohospodářských. XLV. Stran 7, 62, 32, 30, 9. Cena 30 Kč. — Prof. Loevenstein vystoupil v několika pracích proti nauce Englišově, jmenovitě ve svém spise O jednotnou konstrukci finanční vědy, na jeho námítky pak odpověděl prof. Engliš řadou článků v různých časopisech. Nejdůležitější z nich, a to právě články, odpovídající na právě uvedený Loevensteinův spis vyjma článku, posledního, který jest odpovědí na Loevensteinovu konstrukci hodnoty tvoří přítomný kolektivní spis. Jde o články: »Teleologická konstrukce finanční vědy«. (Vyšel ve Sborníku věd právních a státních.) »Příspěvek k teorii poplatků«. (Časopis pro právní a státní vědu.) »Princip výnosový jako vrchní hospodářské hledisko.« (Obzor Národohospodářský. (»Zákon o relativním užitku a subjektivní hodnota«. (Časopis pro právní a státní vědu). Spis opatřen jest předmluvou, ve které jest zřejmý poměr nauky prof. Loevensteina k nauce prof. Engliše. Myšlenku, vydání souborně polemické články, porůznu v časopisech vyšlé jest již sama o sobě, nehledě k důležitosti sebraných článků, považovati za velmi šťastnou, poněvadž osudem časopiseckých článků i těch nejznamenitějších autorů ponejvíce bývá, že pro většinu čtenářů zapadnou v zapomenutí, ačkoliv mnohdy tvoří velmi důležitou složku autorovy nauky. Stačí zde vzpomenouti na př. z příbuzného pole právní vědy řady důležitých článků prof. Weyra, porůznu po časopisech jmenovitě německých roztroušených, které jsou známy nejen co do svého obsahu, ba i co do své existence vůbec jen úzkému kruhu zájemců. Přítomný Englišův spis má pak skutečně velikou důležitost pro pochopení jeho nauky, neboť tvoří nepřímou podrobný výklad jeho nauky, výklad, který se ve svém souborném vydání dostane do rukou nepoměrně větší obci čtenářů, nežli jest ta, která čte články časopisecké. Spis jest polemický, což vtiskuje mu zvláštní ráz, lze však říci, že právě nikoliv na škodu jasnosti výkladu rozebíraných problémů; vždyť každý polemický spis představuje jaksi didakticky sokratovskou metodu rozhovorů, která může pochopení vykládané nauky nejplněji zajistiti. Jednotlivé články mají — což skoro zbytečno jest podotýkati — obvykle vysokou úroveň Englišových prací, onu u nás snad jedině u Engliše se vyskytující vlastnost jasné, určité a stručné formulace problémů a jejich řešení. Stěžejí prvního článku jest vyvrácení these prof. Loevensteina, že ideál člověka není konečným účelem státního hospodářství a dále vyvrácení Loevensteinova učení o poplatném břemenu a jeho rozvrhu. Úkolem druhého článku jest dokázati nemožnost hlavního tvrzení Loevensteinova, že totiž finanční vědu možno konstruovati jednotně (O jednotnou konstrukci...) neboť poplatky určují se co do placení podle zcela jiných principů nežli daně. Lze připomenouti, že jednotnost vysvětlování selhává často i u výkladu soukromého hospodaření, na př. hospodaření lékaře, který může sledovati dvojí, vzájemně se prolínající cíl: peněžní výnos svého podniku, kterým vysvětlíme jeho podnikání, a vedle toho obecně humánní činnost, kterou musíme vy-